

POŠTA ZA BOŽIČKA

V majhni vasici visoko v gorah je živel deček s svojo mamico. Bila sta zelo revna. Nekoč je našel star koledar s pisanimi slikami in pod decembrsko sliko je pisalo: »Vsako leto pride s severnega tečaja Božiček in prinese otrokom darila.« Deček je bil žalosten, ker njemu Božiček še nikoli ni prinesel darila. Spraševal se je, če morda zato, ker si še nikoli ni ničesar zaželel.

Naslednjega dne je deček dobil od prijatelja velik rdeč balon. Od sreče je ostal brez besed. Kot uročen je korakal domov in opazoval balon, ki se je vrtinčil v vetru. Če ga izpustim, bo odletel na severni tečaj, je pomislil.

Doma je iz zvezka iztrgal list in nanj napisal svoje želje Božičku: tople škornje za zimo, debele rokavice in mamici potico. Deček je pismo privezal na balon in se povzpел na goro nad vasjo, pritisnil poljubček nanj in izpustil vrvico. Zapihal je veter in s seboj ponesel velik rdeč balon s željami.

Balon je pristal na vrtu starega moža Nikolaja, ki ga je takoj opazil, ko je stopil iz hiše in prebral dečkovo pismo. Nikolaj je pismo takoj poslal naprej Božičku. Nekega dne se je proti vasici visoko v gorah pripeljala kočija. V kočiji je sedel sivi mož, oblečen v rdeč plašč, njegova rdeča vreča pa je bila do roba polna zavitkov in nad glavo mu je poplesaval rdeč balon. Kočija se je ustavila pred vrati revnega dečka. Božiček je dečku prinesel tople škornje in rokavice, mamici pa slastno orehovo potico. V vrečki pa so bile še sladkarije, sadje, kup lepih zgodbic in plišasti medvedek z rdečim balonom.

Ko se je deček zjutraj zbudil in našel pod smrečico darilce, je od veselja zaplesal. Od takrat dalje, deček in mamica, dobremu Božičku napišeta v privežeta na vrvico in spustita pismo čez hribe in doline –

vsako leto kupita rdeč balon, zahvalo prijazno pismo, ga balon v zrak. Veter odnese prav na severni tečaj.

Prerejeno po zgodbi z naslovom Zračna pošta za Božička (Brigitte Weninger).